

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/358/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212623
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912212623.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30. 03. 2015 číslo konania 14C/140/2012 - 46, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady škody a súčasne náhrady nemajetkovej ujmy, zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že by v exekučnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom uvedeným v § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch rozhodnutia poukazyval na to, že okresný súd vo veci nesprávne postupoval, keď vo veci konal. V konaní totiž podal návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu, že podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodoval o vylúčení sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota aj ohľadom danej veci. Podľa jeho názoru rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým nevylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z pojednávania a rozhodovania veci nie je správny. Vo veci mali byť vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota, pretože ak v exekučnej veci konal sudca Okresného súdu Rimavská Sobota, potom ostatní sudcovia tohto súdu nemôžu byť nestranní pri rozhodovaní v danej veci o nároku žalobcu. Súd mal urobiť preto len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad a mal právoplatne rozhodnúť len o návrhu na prerušenie konania. Pokiaľ nevyčkal právoplatnosť rozhodnutia o prerušení konania nesprávne vo veci postupoval, pretože nemohol vydať vo veci konečné meritórne rozhodnutie. Okrem toho žalobca trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak okresný súd konal bez toho, že by takýto návrh zo strany žalobcu bral do úvahy. Okresný súd vykonal dôkaz exekučným spisom ex offa bez toho, že by sa žalobca mohol k predloženému dôkazu vyjadriť a ovplyvniť tak rozhodnutie okresného súdu. Súd totiž vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám a túto okolnosť nemohol žalobca ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené okolnosti preto nemal rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania. Okrem toho, ak

žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu a preto mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. Okresný súd tiež ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, pretože žalobca mienil pred súdom predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo a žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Rozhodnutie okresného súdu teda nie je správne a preto žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

3. Na odvolanie žalobcu sa žalovaná nevyjadřila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), na základe podaného odvolania žalobcu, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a tento podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil Zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“).

6. Podľa § 470 ods. 1, 2, 3 a 4 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené prechodné ustanovenie zákona č. 160/2015 Z. z. - CSP, krajský súd vo veci postupoval procesne už podľa nového predpisu s použitím však ustanovení O. s. p. a procesného postupu súdu a úkonov, ktoré boli vykonané do 30. 06. 2016.

8. V tejto súvislosti posudzoval, či pre konanie odvolacieho súdu nie sú dané také odlišnosti, ktoré by menili procesný postup odvolacieho súdu. Účinky podaného odvolania žalobcu zostali zachované, pričom v odvolacom konaní je krajský súd viazaný rozsahom odvolania podľa § 379 CSP a dôvodmi podľa § 380 CSP (§ 212 ods. 1 O. s. p.) viazaný. Aj krajský súd mohol postupovať vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

9. Použitému ustanoveniu § 213 ods. 1 O. s. p. obsahovo zodpovedá § 383 CSP, § 384 CSP, § 219 ods. 1, 2 O. s. p. zodpovedá § 387 ods. 1, 2 CSP. Pri konaní a rozhodovaní však musel krajský súd zohľadniť použitý procesný predpis platný do 30. 06. 2016, podľa ktorého okresný súd postupoval aj s ohľadom na § 470 ods. 4 CSP za použitia primeranosti postupu podľa nového procesného predpisu.

10. V zmysle ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 383 CSP).

11. Po preskúmaní veci krajský súd nezistil, že by boli splnené dôvody na procesný postup podľa § 384 ods. 1, 2 CSP, teda na opakovanie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa alebo doplnenie dokazovania. Krajský súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pričom vo veci nenariadil pojednávanie, lebo ustanovenie § 385 ods. 1 CSP upravuje len dva prípady na nariadenie pojednávania, ktoré neboli dané.

12. V zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcu dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s vtedy platným ustanovením § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje. Ustanovenie § 132 O. s. p. pritom obsahovo zodpovedá § 191 CSP a § 157 ods. 2 O. s. p., § 220 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne argumentačne presvedčivo vyporiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu, preto dôvody obsiahnuté v odvolaní žalobcu namietajúce vnútornú rozpornosť a nedostatočnosť zdôvodnenia úvah súdu obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku nie sú opodstatnené.

15. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 až 5 a § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a neosvedčil právny základ a dôvodnosť uplatneného nároku a to tak ohľadom nároku na náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, keďže nebol preukázaný nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní, pričom krajský súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi úvahami okresného súdu obsiahnutými v dôvodoch jeho rozhodnutia.

14. Za nedôvodné považuje krajský súd argumenty obsiahnuté v odvolaní spochybňujúce procesný postup súdu, v dôsledku ktorého malo byť údajne žalobcovi odňaté právo konať pred súdom. Žalobca v odvolaní tvrdí, že napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd v rozpore so zákonom konal podľa vtedy platného ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu. Súd podľa tvrdenia žalobcu ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

17. V tejto súvislosti je potrebné však uviesť, že žalobca nepodal okresnému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, ani na prerušenie konania, lebo vo veci rozhodoval súd bez nariadenia pojednávania. Rozhodol tak v súlade so zákonom, lebo v danej veci išlo o drobný spor (§ 115a ods. 2 O. s. p. v spojení s § 200ea ods. 1, 2 O. s. p.), keď zo spisu vyplýva, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil riadne a včas na úradnej tabuli (§ 156 ods. 3 O. s. p.). Keďže okresný súd postupoval v súlade so zákonom, nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, lebo súd aj riadne doručil vyjadrenie žalovanej žalobcovi, takže o jej námietkach proti žalovanému nároku mal žalobca vedomosť, keďže vyjadrenie prevzal dňa 12. 03. 2015.

18. Pokiaľ žalobca namietal odňatie možnosti konať pred súdom v súvislosti s dokazovaním, tak ani túto námietku nepovažuje krajský súd za dôvodnú. Okresný súd síce vykonal dokazovanie bez pojednávania (§ 122 ods. 1 O. s. p.), pričom toto pozostávalo len s oboznámením sa s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca v návrhu na začatie konania. Postup okresného súdu, z ktorého vyplýva, že sa oboznámil s obsahom exekučného spisu, bol v súlade aj s § 129 ods. 1 O. s. p., keďže v danej veci išlo o drobný spor, mohol tak okresný súd postupovať. V takom prípade totiž súd zisťuje tvrdené a preukazované skutočnosti z listín spisu tak, že sa s nimi oboznámi a výsledok tohto postupu uvedie v odôvodnení rozsudku, čo okresný súd aj v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. urobil, preto jeho postup považoval krajský súd za správny.

19. Okrem toho treba poukázať na to, že žalobca bol účastníkom exekučného konania a obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností mu musel byť známy.

20. V podanom odvolaní žalobca spochybňoval záver okresného súdu o tom, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu - žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca totiž namietal nedodržanie 15 dňovej lehoty. V tejto súvislosti treba uviesť, že okresný súd, ako súd exekučný, skúmal, či boli splnené formálne a materiálne podmienky pre vedenie exekúcie, a preto žiadal doplnenie podkladov od rozhodcovského súdu, lebo exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. K posúdeniu žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil po tom, čo mal k tomu zabezpečené podklady a v primeranej lehote. Nemožne potom hovoriť o prieťahy v

konaní, keď po preskúmaní podkladov poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Nedodržanie 15-dňovej lehoty preto nemožno považovať za prieťah v konaní, ktorý by v danej veci zakladal nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

21. Žalobca v podanom odvolaní tiež vytýka okresnému súdu, že mal rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b O. s. p., lebo žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby predložila písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O. s. p. Tento argument žalobcu nie je dôvodný, nakoľko žalovaná doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla rozsiahle procesné stanovisko k žalobe a k uplatnenému nároku, ktoré bolo doručené žalobcovi. Neboli splnené podmienky pre postup podľa § 153b O. s. p. už aj z dôvodu, že okresný súd postupoval podľa § 115a ods. 2 O. s. p.

22. V danom štádiu konania sú tiež nepodstatné aj úvahy žalobcu o nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu a to s poukazom na to, že o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota aj v danej veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uvedenú otázku vyriešil. V rámci rozhodovania o námietke zaujatosti totiž dospel krajský súd k záveru, že pri posudzovaní opodstatnenosti námietky zaujatosti v daných veciach bol právne významný len pomer toho sudcu, ktorý konal v exekučnej veci, v ktorej sa namietaný nesprávny úradný postup týka. Pokiaľ bol žalobca presvedčený, že krajský súd nesprávne rozhodol o námietke zaujatosti, mal možnosť podať proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v súlade s § 237 písm. g) O. s. p.. Najvyšší súd, ako súd dovolací, bol povolaný na poskytnutie ochrany k základným právam žalobcu. Takýto záver zaujal Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 06. 02. 2013 č. k. 1ÚS/89/2013. Okrem toho poukazyval aj na nedostatok právomoci na preskúmanie sťažovateľových námietok nezákonného sudcu, ktoré smerovali proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu v iných obdobných veciach.

23. Z vyššie uvedených dôvodov preto nepovažoval krajský súd odvolanie žalobcu za dôvodné a preto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a žalovanej, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, nárok na náhradu trov druhostupňového konania priznal, pretože o trovách konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí rozhodne odvolací súd aj bez návrhu, a to o nároku na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu s ohľadom na § 255 ods. 1 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).